

Preek Drievuldigheid 2016

Velen van ons herinneren zich wellicht nog een van hun onderwijzers of onderwijzeressen die zonder veel probleem de Drievuldigheid kon uitleggen.

Hij of zij namen drie kaarsen of drie stekjes, wat gevaarlijker om vingers te verbranden en bracht ze samen in een vlam.

Ik weet niet of men dat nu nog doet.

Wat nu wel gebeur dat men onderzoeken doet, statistiek en daaruit blijkt dat nog veel mensen een kruisteken maken ... maar heel weinig nadenken over de woorden die men uitspreekt. Sportmannen maken het ook nog soms maar zonder woorden. Wij geven ook kruisje aan kind niet met vader, zoon en geest maar God zegene en beware u.

Tussenhaakjes : Misschien niet erg.. wij bidden nog vaak het onze vader, ook vaak zonder na te denken over de woorden.

Maar sommigen hebben er wel problemen mee.

Als wij Drievuldigheid als personen verstaan zoals wij normaal "personen" verstaan.

Waarom deden wij dat. Op aarde is hoogst denkbare een persoon. Driemaal "iets" zeggen lijkt armer. je weet wel er moet wel iets zijn,

Juister zou zijn, het zijn drie **namen** voor God, die we meestal te klein denken.

Het zijn namen van eenzelfde wezen..

zoals iemand echtgenote is, moeder is, oma, maar ook schooljuffrouw, buurvrouw.. allemaal namen die men over een en dezelfde persoon mag zeggen – mooi als er kleinkinderen zijn zeggen ouders dan ook vaak oma tot hun eigen moeder.

Die woorden drukken een relatie uit van een persoon tot die andere, een man, een kind, een buur tot die vrouw

Vanwaar komen die namen van God..

De naam **vader** komt van Jezus.

Jezus gebruikte het woord abba als hij over God sprak. Vadertje op dat moment een revolutionaire naam. Het woord God riep veeleer iets dreigend op, vooral verbonden met het woord almacht. Zoals vele mensen God aanspreken als ze in nood zijn, van wie ze mogelijk een tussenkomst verwachten en hem dan voor de rechtbank dagen als hij onze vragen niet heeft ingewilligd.

Neen zei Jezus zo moet je God niet zien... hij is eerder een vader, zelfs een vadertje, soms onmachtig is, zoals vader soms onmachtig is bij de ziekte van een kind of bij bepaalde levenswandel. Denk aan kinderen die aan de drugs zitten. Zo zal men minder zeggen hij staat achter het kruis – vroeger zei men dit wel, - maar achter de gekruisigde.

Van waar komt dan de **naam zoon**. Wat ik nu zeg : is eigenlijk een ketterij... voor wie meent dat christen zijn vooral wordt ingevuld door het al of niet aanvaarden van dogma's. (in de eerste drie eeuwen bestonden er geen dogma's en kon men geen ketter zijn).

Niemand heeft ooit God gezien.. maar bij de mens bestaat de noodzaak om op een of ander manier een beeld te hebben. Anders zegt men niets.. Voor christenen is het beeld van God "Jezus van Nazareth". Als je wil weten hoe God verlangt dat wij leven: kijk naar hem, luister naar zijn woorden.

Misschien mag ik wat oneerbiedig in dit bestek even verwijzen naar uitspaken die wij soms gebruiken: die is heel zijn vader... daarmee bedoelen we niet alleen uiterlijk maar ook in zijn gedragingen, in zijn denken, doen en handelen. Hij kan niet loochenen wie zijn vader is. hij is duidelijk de zoon van of omgekeerd hij is duidelijk de vader van. Ja God laat zich het best

kennen in Jezus

Het is dus niet verwonderend dat Christenen Jezus op een bepaald moment als de zoon van God zijn gaan zien. Zo kan je Jezus maar ook God beter omschrijven.

En de **geest** ? Wij kennen de uitdrukking hij leeft uit die geest maar dan denken wij toch niet onmiddellijk aan een persoon.

In de bijbel wordt het woord geest al gebruikt in scheppingsverhaal...

hij blies in de neusgaten pneuma, geest in.. zijn geest.

de geest gaat ook over de wateren... vanuit zijn geest werd de schepping geordend. Ik ben hier niet om aan wetenschap te doen, en op een verdoken manier het creationisme te verdedigen. Neen het verhaal **beschrijft** – niet verklaart – vroeger natuurkunde beschreef ook, moderne verklaart - hoe mensen eeuwen geleden keken naar de onmetelijkheid van het heelal – en dan kende men in vergelijking met nu nog maar heel weinig. Maar wat viel dan al op, zoals nu, bestaat er een grotere harmonie in al die melkwegstelsels.. soms afwisselend met disharmonie, maar steeds haalt harmonie het.

Al lijkt die harmonie soms mijlen weg

Denk aan aardbevingen recent nog in Ecuador, maar Haïti, Japan. meer ook vragen naar onze tijd over kerncentrales..

Maar ook in persoonlijk situatie: we leven soms in disharmonie kijk maar als we pijn hebben of ziek zijn, ons leven is een lijdenweg, maar toch kunnen we zeggen dat de harmonie het uiteindelijk zal halen. In morele termen vertaald in elke mens zit iets fundamenteel goeds.. wij kunnen het nooit definitief kapot maken, maar wij zullen wel wat moeten helpen.

God geest zit erin.. ook wij zijn geschapen naar zijn beeld.

konden we dat maar geloven.

en dat is zeker voor een aantal mensen het belangrijkste : dat ze het geloven, meer nog van daaruit leven.. en dan is al dat verstandelijk gepraat niet belangrijk... Of misschien voor enkelen toch wel...

John Dekimpe 22 mei 2016